

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravnistvo in ekspedijta v „Katol. Tiskarni“, Vedniške ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 206.

V Ljubljani, v sredo 9. septembra 1896.

Letnik XXIV.

Dopolnilna državnozborna volitev.

Pri nas ni mogoče izvršiti kake volitve, da bi se pri tem od „Narodove“ strani kot glavno orožje ne rabila — neresnica. Tudi sedanjo volilno borbo, ko je državnozbornim volilcem v ljubljanskem, litijskem, veliko laškem in ribniškem okraju izbirati naslednika poslancu kanoniku Klunu, je „Narod“ začel s tem nelojalnim orožjem. Piše namreč, da je klerikalna stranka morala postaviti na ukaz ljubljanskega knezoškofa kot kandidata dr. Susteršiča. Dalje trdi „Narod“, da je knezoškof dr. Žitnik prepovedal kandidovati. Omenja nadalje, da sta vsled tega gg. dr. V. Gregorič in L. Ravnihar oba izstopila iz osrednjega volilnega odbora. Vse te trditve so popolno neresnične. Ker se s takim zavijanjem od „Narodove“ strani hoče begati javno mnenje in zmešnjavo trositi mej volilce, zato si štejemo v svojo dolžnost to zadevo popolno stvarno pojasniti.

Iz vrst volilcev so se čuli glasovi iz nekaterih krajev za dr. Žitnika in drugih za dr. Susteršiča in osrednjemu volilnemu odboru ozir. odboru kat. političnega društva je bilo stvar poravnati tako, da se v stranki ehrahi jedinost.

Zato je odbor kat. polit. društva povprašal zaupne može za mnenje, kateri izmed obeh gospodov ima več upanja, da zmaga v dotičnem kraju. Došli odgovori so se glasili eni za dr. Susteršiča, drugi za dr. Žitnika, nekateri pa tudi tako, da naj osrednji volilni odbor zadevo vravna po svojem najboljšem prepričanju.

Da bi bilo odgovorilo 60 zaupnih mož, kakor poroča „Narod“, in da bi se bili razun dekana v Šmarji vsi izrekli zoper Susteršiča, je torej zopet neresnično.

Ko se je sešel potem osrednji volilni odbor, je dr. Žitnik izjavil, da ne vsprejme nobene kandidature, ker kandiduje dr. Susteršič, o katerem ni vedel, da nastopi kot kandidat. Da so bili tudi odborniki

osrednjega volilnega odbora jedni za dr. Žitnika, drugi za dr. Susteršiča, to je samo ob sebi umevno in je pač tako pri jednaki priliki, kadar se snide izvršujoči odbor „narodne“ stranke, ako ima več kandidatov na razpolago.

Po izjavi dr. Žitnika, da ne kandiduje, je odbor vsprejel jedinega kandidata dr. Ivana Susteršiča in v tem smislu razposlal naznanilo zaupnim možem. Neresnica je torej, da bi bili prevzvišeni g. knezoškof ukazali postaviti dr. Susteršiča kot kandidata in neresnično je, da bi bili prepovedali kandidovati dr. Žitniku. Vprašani za svoje mnenje so prevzvišeni gospod knezoškof le izjavili, da z ozirom na „monitum“, izdan duhovništvu gledé volitev, kaže postaviti v prvi vrsti lajika kot kandidata, ako ima za to potrebne lastnosti, ker katoliški stranki manjka lajikov in ker naj duhoven le tedaj nastopi kot kandidat, ako ni krščanskega, zvedenega lajika na razpolago. Gledé dr. Žitnika so pa izjavili, da poznajo njegove lepe lastnosti, ki ga usposabljaajo za poslanca, a po njih mnenju ne kaže, da bi sedaj tudi on šel na Dunaj, ker je namestnik deželnega odbornika gosp. Povšeta, ki je tudi državni poslanec in bi potem ne bilo v deželnem odboru ne odbornika in ne namestnika. Sploh pa velja to le za par mesecev, ker spomladi so splošne volitve za državni zbor in tedaj, kakor so čuli po deželi, gotovo kandiduje v državni zbor tudi dr. Žitnik.

Prevzvišeni gospod knezoškof torej niso dali nobenega ukaza, še manj so dr. Žitniku prepovedali kandidovati, pač pa so, vprašani za mnenje, povedali svoje mnenje ter je podprli s stvarnimi razlogi. To pravico ima pa menda vsakdo, tudi ljubljanski knezoškof, da za svet vprašan pove svoje mnenje.

Nadalje je popolno izmišljeno, kar „Narod“ piše, da sta gospoda dr. Gregorič in L. Ravnihar izstopila iz osrednjega volilnega odbora. G. svetnik Ravnihar ni mogel izstopiti, ker ni bil član odbora, gospod dr. Gregorič pa je še vedno član osrednjega volilnega odbora.

Mi smo to zadevo zato natančneje pojasnili, ker je bilo o tem mnogo neosnovanih govoric in

ker želimo, da so tudi volilci sami o tem poučeni. Tudi to omenimo, da so posamezni člani osrednjega volilnega odbora pred sejo, v kateri se je konečno sklepalo glede kandidature, agitovali po pismih eni za enega, drugi za drugega kandidata in da so na obeh straneh šli v svoji ognjevitosti morebiti predalet. To zato omenimo že danes, ker „Narod“ najbrže tudi ta pisma porabi v svoje namene. Pri sklepanju o kandidaturi pa so bili po odgovodi dr. Žitnika vsi člani — razen dr. Gregoriča, ki se je glasovanja zdržal — zato, da se volilcem za dopolnilno volitev, vršečo se dne 29. sept., priporoči kot kandidat za državni zbor dr. Ivan Susteršič, ki si je vzlasti v zadnjem času za razvoj našega posojilništva v deželi pridobil velikih zaslug in od katerega se je brez dvojbe nadejati, da bo posebno v narodno-gospodarskem oziru jako delaven v državnem zboru, ako mu volilci poverijo mandat državnega poslanca.

Trdno zaupamo v razsodnost in treznost somišljenikov naše stranke, da ne bodo šli na limanice „Narodu“, ki je pri zadnjih deželnozbornih volitvah očital prevzv. knezoškofu, da hoče same duhovne imeti v deželni zbor, sedaj pa se ogreva za kandidata — duhovna proti lajiku in to vse zato, da neosnovano napada škofa in zato, ker bi rad vodo kalil in v kalni vodi dobro ribaril za-se. — Tega vžitka „Narodu“ naši volilci ne bodo privoščili.

Mažari v hrvatskem Primorju.

Iz Zagreba, 29. avgusta.

V.

Od leta 1868, ko je bila sklenjena hrvatsko-ogerska nagodba, krivotvorena po poznati krpici, pa do dandanes se je borila hrvatska opozicija proti nepostavnim odnošajem na Reki. Ali Mažari so vrlo oprezno ravnali ter hrvatske vlade v prvih desetih letih po sklenjeni nagodbi znali pridobiti vselej za se, kadarkoli so izveli kake spremembe na Reki, češ da je to mesto tako condominium, in da morata zategadel biti oba naroda, hrvatski in ogerski, složna, kadar se gre za koristi tega znamenitega pristanišča

LISTEK.

Marusja.

(Ruski napisal V. Čajčevko. Poslovenil Iv. Steklasa.)
(Dalje.)

Ura za uro je minevala i dekle je opazilo, da je voda vendar uplahnila. Zdaj je ona začela še bolj gledati v vodo. Ali zastoj je napenjala svoje oči, — voda je tako počasi upadala, da se to ni moglo z očmi opaziti. Marusja je začela spopadati žalost brez nade. Ona se je dolgo zatajevala, ali slednjič sklone in pristopi k enemu delavcu.

„Striče“ začne ona bojazljivo „bo li kmalu?“

„Kaj — kmalu?“ vpraša delavec malo srdit, a malo z začudenjem.

„Boste li kmalu vodo izerpali?“

„Oho — oho! dekle!“ odvrne delavec — boš še dolgo tukaj čakala, da kaj dočakaš. To bomo komaj za pet dni končali. Ti pa le pojdi od tukaj, in ne moti nas zastoj.

Marusja se je umaknila. Te besede so jej prebole sree. Ona se je nadjala, da se bo vse to do-

končalo še danes. Ona je bila prepričana, da njen oče še živi. On se je bržkone — tako je mislila ona, zavlekel v kak kot, da do njega ne more voda, tamkaj on sedi in čaka, dokler izerpajo vodo. — In vodo izpoljajo še le čez pet dni! — Je li je to mogoče! A oče nima nobene hrane, on bode umrl od glada, če ostane tamkaj pet dni brez jedi.

O, moj Bog! kaj bi storila, da se mu pomore, da ga čim prej rešijo, da ne umre od glada? Bedna Marusja si je razbijala glavo, ali se ubijala tudi s žalostjo, da mu ona ne more pomoči, — celo tedaj ne, ko bi ona svoje življenje žrtvovala, niti tedaj ne bi mogla položaja očetovega niti za las popobjšati.

V takih težkih, tužnih in mračnih mislih je ona presedela do večera. Ona je hotela, da ostane tukaj tudi čez noč, ali jej niso dovolili: prijeli so jo za roko in odpeljali. Ona se je ustavila malo dalje, pogledala še enkrat na jamo, in se potem vrnila domov v nezavesti, kaj dela.

Ona je stopila v svojo tamno sobico, vsela se na klop, naslonila se na mizo ter utihnila. Ni sama ni opazila, kako je ona zaspala v onej žalosti, ki

jej je odvzela vsako jakost, ter ona, kakor je pala na klop, tako tudi zaspala kot mrtva.

Sredi noči se naglo prebudi. Vse je bilo temno. Dekle ni vedelo v tem trenutku, kaj se je dogodilo z njo. Ona se v strahu vzdigne, vsede na klop ter začne razmišljati, kaj se je zgodilo. Nekoliko časa je tako mislila, napenjala svoje misli in kar se domisli — zdaj je znala za vse, za vse. Zakriči strašno ter se vrže s klopi sredi sobe. — Njen oče je v rudniku, njega je zalila voda, on umira od glada! Neizrečena, brezupna, strašna žalost prevzame dekle. Ona začne jokati, ali ta jok je bil bolj podoben kričanju nego joku.

Okoli in okoli je bila tema — črna, težka, strašna tema; na tleh v sobici, kjer je ni videl nobeden, kjer so jo zapustili vsi, sedela je mala siročica in objemši z rokama kolena tolkla z glavico ob ta kolena ter jokala, kričala od neutolažljive duševne bolečine. Ona je zgubila vse, kar je imela v življenju: obrambo, varstvo, ljubezen, vso svojo srečo. Se je li mogla vzdržati joka, ne raztrgati se od tega groznega joka, paziti, da si glave ne razbije ob kolena?

na jadranskem morju. Mažari tudi niso precej s početka zahtevali od hrvatske vlade, da odstrani z Reke svoje avtonomne oblasti. Še le tedaj, ko so se v tem mestu uvrstili, ko so pridobili za se prebivalstvo z velikimi investicijami ter razširjenjem trgovine, začela se je huda borba proti Hrvatom, ki so se mogli tem slabše upirati vsem mažarskim zahtevam, ker se je med tem tudi hrvatska vlada popolnoma pomažaronila, opozicija pa čisto oslabela. Po redu so se morale umikati na zahtevo mažarske vlade hrvatske avtonomne oblasti z Reke. Okrožna sodnija in županijska oblast ste bili kmalu premeščeni v Ogulin; celo ime reške županije se je imelo odstraniti ter spremeniti v modruško-reško. Le še hrvatska gimnazija se je vzdržala na Reki. Ali Mažari niso trpeli tudi nje. Oteli so jej najprej njeno staro zgrado ter v njo smestili svojo šolo. Reški domoljubi so hoteli zdaj sezidati lepo poslopje ter je ponuditi hrvatski vladi za gimnazijo, kar pa vlada ni hotela sprejeti, nego se je morala šolska mladina potikati po najetih prostorih skozi več let, dokler ji ni bivši predstojnik Kršnjavi sezidal zgrade — zunaj Reke na Sušaku. Kar se ni upal storiti do zdaj nobeden predstojnik, to je storil on, pa se more zato zvati z vsem pravom grobar hrvatske zavesti na Reki. Mažari so tako počasi zagospodovali popolnoma s tem mestom, pa je popolnoma neresnično, kar je trdil nedavno poslanec Pliverić v hrvatskem saboru, da je Reka še vedno condominium hrvatski in ogerski. Zdaj to gotovo ni več, marveč žele Mažari razširiti svojo vlast celo čez meje reškega mesta, kakor sem že opisal njihove namere v tem pogledu. Ta njihova vladohlepnost v teh krajih pa je postala že tako predrzna, da je zdramila deloma celo našo malomarno mažaronsko stranko, ki se je v obeh službenih listih, v hrvatskem in nemškem, nekako bojazljivo izjavila proti takemu početju. Po mažarskem službenem listu je priobčil „Pester Lloyd“, da se pri mažarskem ministerstvu za notranje zadeve razpravlja vprašanje, kako bi se neke postave, ki so sklenjene na ogerskem zboru uvele tudi v „ogerskem“ Primorju. In glej, hrvatski uradni list se je vzdignil prvokrat proti temu nazivu, četudi je to moral že zdavnej storiti, kajti Mažari rabijo od početka nagodbe pa do dandanes vedno „ogersko“, k večemu „ogersko-hrvatsko“ Primorje, kar pa je oboje protipostavno, kajti v nagodbi nima tega naslova za ta kraj. Če pa uradni list misli, da bi se naslov „ogersko“ Primorje mogel rabiti jedino za Reko, potem se še do dandanes ni zavedel svoje domoljubne dolžnosti, kajti niti je Reka po postavi „ogersko“ Primorje, niti se smejo po nagodbi v njej oglašati postave, sklenjene na ogerskem zboru, jedina izjema so postave, ki se tičejo pomorskega prava. Zakaj pa mora Reka voliti dva poslance na hrvatski sabor? V vseh avtonomnih zadevah morala bi biti Reka po nagodbi odvisna od hrvatskih oblastij, in le v zajedniških od ogersko-hrvatskih. Tega uradni hrvatski list zdaj še noče priznati, nadjamo se pa, da bode storil tudi to, čim se je oglašil proti omenjenim krivim naslovom. Začetek je storjen sicer v pohlevni obliki, ki pa dokazuje, da je tudi miroljubnim mažaronom že preveč, kar si dovoljujejo Mažari na hrvatski zemlji.

In ona je jokala. Jeli dolgo tako trajalo, ona gotovo ni vedela. Ali čim dalje, postajal jej je glas vedno bolj zamolkel, vse bolj tih in tih. Jok je še trajal, še je trgal prsa, ali v prsih ni bilo več moči, da ga prenašajo, pa tudi v grlu ni bilo več moči, da ljudskemu glasu da izraz tako velikej žalosti. — Jok je slednjič vtihnil. Deklici se je spustila glava na kolena, in ona je tako zamolčala v tem stanju, in da se jej niso večasi od žalosti vzdigovala in zopet spuščala prsa, bila bi podobna mrliču.

Med tem je noč minevala, in mežav nevesel dan je napočil. Marusja tega ni opazila; ni opazila, kako so počasi postajale stene v njenej sobici vedno bolj bele, kako se je počasi prikazovala iz teme miza in slike na steni. Ali ko se je dobro razdanilo, opazila je ona to. Ona je vstala ter odšla vsa žalostna težkim korakom. Podala se je k rudniku ter dospela do njega spodtikaje se na potu. Tamkaj se je opravljalo tisto delo kakor včeraj. Marusja pogleda in zavpije; za ves čas, kar se je delalo, ni voda upala več nego za pol aršina (36 centimetrov). Otožna in od žalosti zlomljena se je ona vsela na mesto, kjer je včeraj sedela: — hotela je, da bode tukaj, da čaka in da kaj dočaka.

(Dalje sledi.)

Pa tudi radi preganjanja hrvatskega jezika iz reških šol in javnih mest se tožita oba uradna lista. Pozivljeta se celo na sedanjega bana, ki je baje pri neki priložnosti rekel, da je to velika pogreška ogerske vlade, da preganja hrvaščino na Reki. Je li ta izjava resnična ali ne, moramo vendar le reči, da je pri tem največ kriva sama hrvatska vlada, odstranivši vse hrvatske oblasti z Reke. Uradni list sicer trdi, da se hrvatski jezik uči kot predmet na vseh občinskih šolah, le na državnih ga nemarajo, kar pa samim Rečanom ni prav. Proti hrvaščini najhuje rujejo doseljeni Lahi (iredentisti) in pa Mažari. Pravi reški domačini pa spoznavajo, kako potrebna je hrvaščina za vsakega Rečana ob celem hrvatskem Primorju in še dalje na jug. Reka pa tudi živi od Hrvatske, in kaj bi bilo od mesta, ko bi ga sklenili Hrvati v vsem boykotirati, kakor to omenja naš nemški opozicijski list. Do tega sicer pri blagi čudi hrvatskega naroda ne pride tako lahko, pač pa je dobro znamenje, da sta se oba uradna lista hrvatske vlade zglasila za hrvaščino. Mi se nadjamo, da se v tem pogledu obrne kmalu na bolje, a vseh bode v podjetju tem večji, ako se sploh vsi rodoljubi hrvatskega Primorja lote v to svrhu onih sredstev, o katerih sem pisal v zadnjem dopisu. Le pogum in nekaj požrtvornosti, in Bog bode delo blagoslovil!

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. septembra.

Poslanec Pernerstorfer na Tirolskem.

Minulo nedeljo je poskusil socijalistični prerok posl. Pernerstorfer svojo srečo na Tirolskem v mestu Landecku ter menil, da mu bode tudi mej vernimi Tirolci ravno tako šla na roko vsa inteligenca, kakor v našem glavnem mestu. Toda revež se je silno opekel. Zborovanja se je udeležilo nad 1200 oseb, v veliki večini kmetov, njemu samemu se je pa godilo zelo slabo. Predsednikom je bil soglasno izvoljen dekan Nitsche, ki je res dal besedo poročevalcu Pernerstorferju, toda mu jo moral kmalu odreči, ker je bilo ljudstvo v obilni meri razburjeno in ga ni hotelo več poslušati. Nato mu je prav dobro odgovarjal urednik „Tiroler Stimmen“ ter predlagal resolucijo, v kateri se opetovano naglašalo, da hočejo Tirolci vedno se držati svojih starotirolskih načel in najstrožje obsojajo socijalno demokratske nauke. Pernerstorfer se je nato znova oglašil k besedi, toda soglasno se je ugovarjalo njegovi zahtevi. Stavljeno resolucijo so zborovalci vsprejeli soglasno. S pesmijo o zvezi z Srcem Jezusovim se je zaključilo zanimivo zborovanje.

Posl. Marchet in solnograški katoliški shod. Poslanca baron Doblhoff in Marchet sta priredila minulo nedeljo voliški shod, na katerem sta imela priporočati kandidata za nekatere okraje blizu Badena. Toda svojo prvo nalogo sta izvršila zelo v kratkih potezah ter potem tem marljiveje udrihala po shodu katoličanov v Selnogradu. Posebno se je odlikoval v tem oziru profesor Marchet, kateremu se je v obilni meri zameril poslanec baron Dipauli, ker se je drznil razpravljati na tem shodu o židovskem vprašanju. Nato je jel udrihati po antisemitih, kateri nimajo baje nikakega družega opravila, nego, da pobirajo za klerikalce kostanj iz žrjavice. Prav umesten je bil nastopen stavek gorečega zagovornika židovskega kapitala. Prof. Marchet je namreč izustil nastopne besede: Komur katoliški shod še ni odprl očíj, temu jih nihče ne odpre. Res je, kar je tu povedal prvi modrijan, toda to velja le za liberalno kliko, ki bo šele tedaj izpregledala, ko ji nihče več pomagati ne bo mogel. Konečno se je pa ojunčil tudi kandidat sam ter jel udrihati po sklenjenih resolucijah o ljudskem šolstvu. V najbolj črnih barvah je slikal veliko izgubo, ki zadene „naprednjake“, ako se uresniči kršč. ideja.

Vstaši na Kubi in filipinskih otokih so dovedli španjsko vlado v zelo neprijeten položaj. Vkljub velikanskim in vsestranskim žrtvam ni dosegla španjska vlada prav ničesar, nasprotno se marveč od dne do dne množe vstaši in se pojavljajo vstaje že malone na vseh španjskih posestvih onstran velicega oceana. V zadnjem času je posebno nevarna ustaja na Filipinih, ki se ne dá primerjati z enakovrstnim gibanjem prejšnjih let. Isto vlogo, katero so igrale Zvezne države v severni Ameriki v kubanskem vprašanju, igra sedaj neuradni del Japana z ozirom na neodvisnost Filipinov. Na teh otokih prebiva namreč večje število priseljenih Malajcev, ki so največji nasprotniki španjske nadoblasti

in hujskajo domačine k upor. Prvim pa v veliki meri pomagajo Japonci z denarjem, živežem in orožjem. V posebnem mesečniku, ki je počel izhajati pričetkom tega leta pod naslovom „Kalaagan“ (Svoboda), se spominjajo prebivalci imenovanih otokov na dolgotrajne bitke Japoncev in Kubancev, ki se na noben način nočejo udati pritisku od nasprotni strani.

Cerkveni letopis.

Romanje v Lourdes.

(Izv. dopis.)

Romarski vlak je zapustil Dunaj ob 11. uri 50 minut v ponedeljek 31. avgusta. Vozili smo se do Inomosta celo noč do 3. ure 57 minut zjutraj. Tu je bil prvi zajutek. Ob 6. uri 58 minut odpeljal nas je vlak skozi arlberski predor do Züricha, kjer smo prenočevali v raznih hotelih. V sredo zvečer smo prišli do Liona. Bali smo se, da nas tako nerodno sprejmejo, kakor pri avstrijskem romarskem vlaku l. 1886. Pa naš minister za zunanje zadeve zavaroval nas je po avstrijskem poslaniku in francoskih redarjih pred vsakim napadom. Ker niso liberalni Lionci mogli javno zasmehovati katoliških romarjev, so se tembolj na tihem norčevali z njimi: „To niso Prusaki, so pa drugi psi.“ Tacih dovtipov so zmogli liberalci povsod.

Prenočili smo večinoma pri šolskih bratih, drugi po hotelih. V četrtek imeli smo slovesno sv. mašo, pri kateri so peveci romarji kaj izborno peli Habertovo mašo. Ostali smo v Lionu do petka zjutraj. Odpeljali smo se preko Nimes, Cette, Toulouse celi dan in noč do Lourda, kamor smo dospeli v soboto ob 6. uri zjutraj. Razkropili smo se po raznih stanovanjih. Ob 9. uri zjutraj smo šli v sprevedu do jame, kjer nas je domač duhovnik kongregacije brezmadežnega spočetja nemško pozdravil v imenu prednika. Duhovni vodja romarjev, č. o. Luka Wolf, kapucinski gvardijan na Dunaju, pozdravil je Marijo v imenu romarjev. Po sveti maši v jami smo si ogledali vse znamenitosti. Pomilovali smo množico bolnikov, ki so kakor nekdanj pred kopališčem Silve, tako tukaj željno in zaupno čakali, da se za-nje izprazni prostor v lurškem kopališču. Občudovali smo zaupno in ginljivo molitev francoskih romarjev. Popoldne smo se udeležili spreveda z Najsvetejšim, katerega so priredili belgijski romarji. Kar smo tukaj videli in slišali, se je godilo le takrat, ko je sam Božji Izveličar hodil v človeški podobi po judovski deželi in se godi zdaj le v Lourdu. Množica bolnikov, na posteljah, vozičkih, ob palicah, podprti od sorodnikov, otroci v naročju mater, pričakujejo Najsvetejšega v presvetem zakramentu. Pred vsakim bolnikom se je duhovnik ustavil, bolnik je zaupno pogledal skrivnostnega Boga. Duhovniki in vsa množica pa so prosili kakor nekdanj: „Kristus, sin Davidov, usmili se nas; Kristus, Sin živega Boga, usmili se nas; če hočeš, me ozdraviš“ itd. Klicali so tako zaupno, kakor bi hoteli Kristusa prisiliti, da jih mora ozdraviti. Take vere še nisem videl. Slovenci smo res veren narod, pa katoliški Francozi nas prekosijo.

Popoldne je 20letna gospica, ki dve leti ni prav nič videla, z Marijino pomočjo spregledala.

Najveličastnejši prizor pa je bil sinoči ob 8. uri procesija, katere se je udeležilo čez 10.000 ljudij s prižganimi svečami; cerkveno pročelje in drugi predmeti so bili razsvetljeni. Razlegali so se glasovi lepe Marijine pesmi, katere refren je bil: „Ave, ave, ave Marija“, in to s takim naudušenjem, da je moral tudi nepevec nehoté pomagati. Francoskega ljudstva ne zapusti Marija, katero kličejo: „O Marija, Ti si mati domovine.“

Dne 5. t. m. pop. dobili smo brzjavni pozdrav in blagoslov prevzvišenega knezoškota ljubljanskega. Vseh avstrijskih romarjev je 444, med temi 109 duhovnikov. Največ je Nemcev, potem kakih 150 Čehov. Slovencev nas je 17, tudi 3 Hrvati; celo ljubljansko škofijo zastopati le dve ženski.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. septembra.

(Presvetli cesar) je z najvišjim odlokom z dne 4. septembra t. m. odpustil 25 kaznjencem ostalo kazen; pomiloščeni so v Mariboru in Plzinu po 3, v Gradu in Kopru po 2, v Steinu, Gradiški in Visniču po 1; v ženskih kaznilnicah so pomiloščene 4 v Levovu, 3 v Neudorfu pri Dunaju, po 2 v Begunjah in Val. Mezeričih, 1 v Švacu.

(Kranjska gimnazija.) Deželni šolski svet je z ozirom na rastoče število učencev dovolil vsposrednico k prvemu razredu.

(Potres) s podzemeljskim bučanjem, trajajoč kake 4 sekunde, se je pojavil danes dopoldne osem minut pred 12. uro. Smer srednjemočnemu sunku je bila navadna.

(Triglavska kapela Lurške Matere Božje.) Na Kredarici (2500 m) 4½ m od koče stavi župnik Aljaž s pomočjo blagih dobrotnikov, duhovnov in drugih lično kapelo Lurške Matere Božje. Kapela je 4 m visoka, 2·20 m široka in 3·20 m dolga, ima tudi vso mašno cpravo in nad pročeljem zvon, ki tehta 14 kg. Zidana je iz obdelanega kamna, ki je s cementom vezan, kip Lurške Matere Božje je 1·05 m visok (Terra-cotta). Streha kapele je iz portlandcementsa, kapela je po cerkvenih pravilih obrnjena proti vzhodu. Če bo vreme, bo ta prijazna kapela, ležeča na prostorni Kredarici, od koder je najlepši in najobsežnejši razgled, že ob tednu z dovoljenjem visokočastitega knezoškofijskega ordinarijata blagoslovljena, kar se bo par dni prej naznanilo. — Kakor piše „Reichspost“ dne 6. sept. se je nekaj sličnega zgodilo na Mont Cenis. Piše namreč: „V torek (1. sept.) se je slovesno odkril na Mont Cenis (Vicovrh 3800 m visoko) bronasti kip Matere Božje, in je tam mašo bral 70 letni župnik iz Cvissole, Don Santeronino. Mnogoštevilni turisti in turistovke so prisostovali tej slovesnosti“. — Kedor kaj utrpi za kapelo M. B. na Kredarici, naj pošlje denar č. gosp. župniku Jak. Aljažu na Dovje (Gorenjsko). Doneske in račun objavi v „Slovenču“.

(Darovi.) Za monsign. Jeranovo dijaško mizo mil. gosp. prelat dr. A. Čebašek 10 gold. — Bog plačaj stotero in obudi dijaški mizi obilno dobrotnikov, ker dijakov-prosilcev je že sedaj toliko kakor lani in se vedno še novi oglašajo.

(Na Ježici) je v nedeljo na večer udarila strela sredi vasi v telegrafični drog; odskočila je potem v Piskarjevo hišo, kjer je sedem oseb omamila. Posebne škode ni naredila.

(Ogenj.) Ravno pridem od pogorišča. Gorelo je danes okoli poldne v Krnici, vasi gorjanske župnije. Pogorela je jedna hiša in sosedu jeden hlev. Ni še znano, kdo da je zažgal. Škode je čez tisoč goldinarjev. Pogoreleca sta bila zavarovana za male svote. — Domači brambovci so bili takoj pri rokah in in tudi blejski so priskočili, tako da razun dveh poslopij nobeno drugo ni zgorelo, dasi je bilo več hiš prav blizu. Velika sreča je bila, ker ni bilo nič vetra, veliko vode in ljudje večinoma doma. Pogorelecema bodo pomagali sosede in dobri domačini; če bi vnanjih kdo vtrpel kaj dati, naj blagovoljno pošlje svoj dar podpisanemu.

J a n e z A ž m a n ,
župnik v Gorjah.

(Na Bled) sta prišla od 15. avgusta do 1. septembra 202 gosta.

(Oglarska šola) odpre 18. t. m. ob 3. uri popoldne uže 20. letnik svojega delovanja. Novih učencev se sprejme letos samo 5; naj se torej pridejo oglasiti samo vrlo nadarjeni mladeniči, ker se bode odbor pri sprejemanji oziral le na take, ki so v glasbi uže nekoliko izvežbani.

(Važen odlok za konsumna društva.) Prvo ljubljansko delavsko konsumno društvo je dobilo svojedobno od tukajšnjega mestnega magistrata ukaz, da si mora takoj preskrbeti koncesijo za točenje vina, piva in žganja. Ker je društveni odbor mislil, da se mu s tem kratijo po zakonu zajamčene pravice, je vložil ugovor proti temu ukazu na visoko deželno vlado, katera ga je sedaj za društvo povoljno rešila ter razveljavila nalog slavnega magistrata. Društvo sme torej po svojih pravilih točiti zadružnikom brez vsake posebne koncesije vino, pivo in žganje.

(Poštne zadeve.) Zveza kranjsko-primorsko-dalmatinskih poštarjev in poštних upraviteljev namerava kakor hitro mogoče ustanoviti društveno bolniško blagajno v smislu zakona od 30. marca 1888 s to premembo, da se je udeležé tudi oni, kateri po zakonu niso zavezani, zavarovati se, to so c. kr. poštarji in njih soproge. Dotična društvena pravila, katera so se že davno predložila visoki vladi v potrjenje, bodo vsled priporočila c. kr. poštnega ravnateljstva v Trstu najbrž kmalu potrjena in tako bo ta občno zaželeni zavod mogel v bližnji bodočnosti

začeti svoje delovanje v korist in blagor poštne službenega osebja na deželi. Istotako se namerava reorganizacija zveze. Ta se bo razdelila po kronavinah v štiri skupine in nova pravila, vrejena po sedanjih časovnih razmerah, se bodo razposlala pošt-nim uradom. — Posebne važnosti za poštno službeno osebje na deželi je pa gotovo vest, da se je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo definitivno odločilo za zboljšanje materijelnih razmer poštarjev itd., za katero smo se borili že 23 let in za katere se je tudi naš premilostljivi cesar pri priliki, ko se mu je izročila zadevna prošnja, milostno izrekel s pomenljivimi besedami: „Tu nahajam zastarele razmere.“ — Kakor se čuje od zanesljivih strani, se bodo mej drugim povečale tudi pristojbine poštarjev v onem razmerju, kakor plače državnih uradnikov; plača poštarjev bo torej znašala 660 do 1600 gld. in poleg tega se bede oziralo na doklade za nočno službo.

(Prošnja za pogorelce.) Občina Hrustje in Mota na murskem polju, ljutomerskega okraja, je v preteklem tednu skoro celoma pogorela. Desetim posestnikom so pogoreli hrami, hlevi in nekaterim tudi živina. Žalostno leto 1896! Kar ni potokla toča, je murska povodenj pokončala, in kar je še preostalo, je uničil ogenj! Uboge pogorelece priporočamo najtoplejše blagodušnim narodnjakom.

(V Trstu) je umrl v noči od sobote na nedeljo obrtni nadzornik Oskar Polley, sin odlične rodovine kraške, velik dobrotnik siromakom, zvest podpiratelj narodnih zavodov, unet za povzdigo gospodarstva, zlasti vinarstva na Krasu.

(V odbor polit. društva „Edinost“) so bili na občnem zboru dne 30. avgusta v Trstu izvoljeni gg.: Mandić M., predsednik; Balanč Ivan, Bogdanović Ante, Cotić Makso, Turk Josip, Gorup Kornelij, dr. Rybač, Truden A., dr. Gregorin, Katalan Josip, odborniki; Gorup Ivan, Hrvatini Miha, Purič Jakob, Miklavc Anton, Godnik Fran, Perhavec Jakob, Martelanec Ivan, Sancin Anton, Klun Ivan, namestniki; Prelog Ivan in dr. Jos. Abram, pregledovalec računov.

(Duhovnik iz Istre.) „Edinost“ poroča: V kapelici tržaškega pomorskega zdravilišča je doslej daroval sv. mašo ob nedeljah in praznikih veleč. g. župnik Hrovatin od Sv. Jakoba. Zadnji čas pa je imel veleč. g. župnik mnogo drugih opravil, da ni mogel darovati sv. maše, niti mogel dobiti drugega duhovnika. Zato se obrne do presv. škofa msgr. Sterka s prošnjo, naj bi blagovoljno preskrbeli kojega duhovnika. Presv. škof so baje odgovorili: „Nikar ne skrbite, pošljem duhovnika, ki je te dni došel iz Istre v Trst“. In minolo nedeljo zjutraj je res daroval sv. mašo „duhovnik, ki je te dni došel iz Istre v Trst“, in ta duhovnik je bil presvetli škof osebno.

(Iz Gorice.) Soča je kalna od dežja, po nekod rjavkasta, „Soča“ je pa vedno bolj zelena od jeze. Kaka je politika na Goriškem, spozna se najbolj iz najnovejših Gabrščekovih mahinacij. Njegova nadvlada je samo teroristična; moč idej, s katerimi razpolagata „Soča“ in „Primorec“, je pač tako majhna, da bi ž njo ne mogel vladati dežele. Zato strahuje ta mož vsakega, ki se mu neče vkloniti z grožnjami, tožbami, z zbudljivimi članki. Sedaj se pa po deželi vendarle jasni. Goričani se nečejo dati več strahovati od tega drznega moža, zahtevajo jasnega programa, zahtevajo delovanje, ki bi bilo zares ljudstvu v korist, in Gabršček išče sredstev, da bi se vzdrljal proti tem sebi skrajno neljubim osebam. In izmislil si je novo sredstvo. On stika v privatnem življenju nasprotnikov, če bi morda zasledil kako pregreho iz mlajših let, da bi jo objavil in diskreditiral osebo nasprotnika, ter širi tendenciozno izmišljene novice in skrbi, da se razširijo med ljudstvom. Sedaj je poslal dr. Mahniča v Ljubljano, g. Drmastijo je prestavil v Ljubušnjo, g. Knava mora iti na njegovo povelje v samostan, „Eco del Litorale“ se mora umakniti iz Gorice — zato, ker je tako zapovedal g. Gabršček, slavni politik goriški! Seveda se čudijo gospodje, ko beró o sebi take novice, pa Gabršček doseže vendar svoj namen: ljudstvo bega, da ne ve, pri čem je. Mi pa pravimo: g. Gabršček, oblastni in predrzni ste, kakor malo kdo, goriški nadškof pa vendar še niste, da bi pošiljali duhovnike, kamor se vam zljubi!

Telegrami.

Celje, 9. septembra. Volilni shod v Mozirju je z živahnim odobravanjem pritrdil programu kandidata dr. Serneca. Dr. Dečko je izrekel zahvalo bivšemu poslancu Mih. Vošnjaku, ter izrazil nado, da poslanci brez garancij za izpolnitev zahtev slovenskega naroda ne vstopijo v deželni zbor. Kandidatom v mestni skupini Celje-Brežice se je proglasil jednoglasno Dragotin Hribar, urednik „Domovine“.

Trst, 9. septembra. Pri včerajšnjem obedu je pozivljajl novoimenovani škof Sterk duhovščino in vse urade, naj po papeževem in cesarjevem izreku „viribus unitis“ delujejo po svojih močeh za blagor ljudstva. V ime vlade je odgovoril svetnik Krekič ter zagotavljal nadpastirja vsestranske vladne pomoči.

Trbiž, 9. septembra. Ministerski predsednik grof Badeni se je ob polu 9. uri dopoldne pripeljal v Trbiž. Pozdravili so ga ces. namestnik Rinaldini, dež. glavar Coronini ter župan na čelu obč. odbora. Po kratkem odmoru je minister odpotoval čez Raibl v Predil proti Primorski.

Trst, 9. sept. Povodom potovanja ministerskega predsednika grofa Badenija se je podal namestnik vitez Rinaldini v Trbiž, od koder spremlja ministra na vsem potovanju.

Sredec, 9. septembra. Knez Ferdinand se je povrnil iz samostana Rilo.

Pariz, 9. septembra. V ministerskem svetu je poročal zunanji minister Hanotaux o pripravah za vsprejem ruskega carja.

Carigrad, 9. septembra. Vlada je naznanila poslanikom, da so krščanski zastopniki zadovoljni s preosnovami, ter jih pozvala, naj izvolijo generalnega guvernerja.

Barcelona, 9. septembra. Včeraj so prišli na sled anarhistični zaroti, ki je vprizorila zadnjo eksplozijo v Cambies-Nuevos. Na čelu zarote je bil neki 27 letni Cesheri iz Marzelja. Vseh anarhistov bilo je nad 70.

Messina, 9. sept. Včeraj zjutraj se je pojavil tukaj kratek, valovit potresni sunek.

New-York, 9. sept. „Herald“ poroča iz Rio de Janeiro, da je na ondotnem kolidvoru neki poslanec ustrelil bivšega zunanjega ministra Carvalho v prisotnosti predsednika Moraes.

Preizkusili in priporočili

so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki
tinkuro za želodec lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50—29) 1

Ponarejena črna svila.

Sežgi vzorček svile, katero nameravaš kupiti, in spozna bodeš takoj ali je svila pristna ali ponarejena: Pristna, čista barvena svila kmalu ugasne, se skodriči ter ostane le malo svetlorjavavega pepela. — Ponarejena svila (katera se rada lomi in dobi mastne lise) gori počasi dalje (osobito tli takozvana „strelna nit“, ako je v njej prav mnogo barvene snovi, ter ostane pepel temnorjavave barve. Pepel se ne skodriči) kot pri pristni svili, marveč upogne. Pepel pristne svile se spremeni v prah, ako se stisne, isti ponarejene svile pa ne. — **Tovarne za svilo G. HENNEBERG-a** (c. in kr. dvornega založnika) v **Curihu** razpošiljajo rade vzorce svoje pristno svilnatoga blaga vsakomur ter pošiljajo kolikor treba za posamne obleke ali cele kose poštne in carine prosto na dom. 29 6-5 5

Umrli so:

6. septembra, Marta Götz, ključničarskega pomočnika hči, 1 mesec, Tržaška cesta 25, črvesni katar. — Rudolf Leskovic, pekov sin, 3½, meseca, Opekarska cesta 54, akutni želodčni katar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
7	9. zvečer	736·9	15·3	sr. sever	oblačno	
8	7. zjutraj	737·3	12·2	sr. svzh.	skoro oblč.	0·8
	2. popol.	736·5	20·5	—	skoro jasno	
8	9. zvečer	736·4	14·9	sl. sever	jasno	
9	7. zjutraj	736·2	11·0	sl. jvzh.	megla	0·0
	2. popol.	735·4	22·8	sr. jzah.	jasno	

Srednja temperatura ponedeljka 16·4° za 0·4° nad normalom.
Srednja temperatura torka 15·9 v soglasji z normalom.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Beziirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Tržne cene v Ljubljani

dné 9 septembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	8	20	Špeh povojen, kgr.	—	70
Reč,	6	50	Surovo maslo,	—	78
Ječmen,	5	—	Jajce, jedno	—	3
Oves,	6	—	Mleko, liter	—	10
Ajda,	8	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	6	—	Telečje	—	58
Koruza,	5	40	Svinjsko	—	68
Krompir,	2	40	Kostrunovo	—	36
Leča, hktl.	9	—	Piščanec	—	45
Grah,	3	—	Golob	—	15
Pizol,	8	—	Seno, 100 kgr.	2	23
Maslo, kgr.	—	94	Slama, 100	1	70
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub.m.	6	90
Špeh svež,	—	70	„ mehka, 4 „	4	80

Poslano.

Odgovor na dopis iz Idrije v št. 26. „Delavca“ z dne 1. septembra 1896.

Gospod dopisnik, ne zamerite, če vam rečem oče laži ali po domače „makrač“. Lagati pa znate izvrstno, škoda preneumno; zato vam svetujem: ko pišete zopet v „Delavca“, posmolite papir, da se bo laž bolj skupaj držala, da ne bo tako stresena, kakor vaši možgani.

Odgovarjam na dopis, kolikor se tiče moje osebe. G. „makrač“, pisali ste, da je g. Treven pretil moji ženi z odpovedjo stanovanja, ako ne odložim predsedništva. To je debela laž. Ali stanujem pri Trevnu? Ali ne pri g. Mar. Abram? Kako mi more torej „klerikalec“ Treven pretiti? Ob enem pišete, da sem šel takoj h katehetu Oswaldu po svet, ko rudarji še niso zapustili ono nedeljo 2. avgusta dvorane, kjer so zborovali. Kdo me je videl ta dan pri katehetu Oswaldu, kdo celo govoriti ž njim? Oglasi naj se ali pa vi povejte onega, ki me je 2. avgusta videl sploh kaj z Oswaldom skupaj, vi in dotičnik dobite od podpisanega vsak po 5 kron nagrade. Tudi oni, ki izpriča, da je želi pretil Treven z odpovedjo stanovanja, dobi 10 kron. Dalje pišete: „Po večkratnem posvetovanju s katehetom Oswaldom je pregovoril tudi J. Kristana, da je odložil svoj mandat.“ Lažnjivec! Kdaj sem se posvetoval s katehetom Oswaldom? Kdor mi izpriča, da sem z Oswaldom sploh kaj govoril o socijalni demokraciji in idrijski podružnici rudarskega društva za planinske dežele pred torkom 4. avgusta, ko je bilo pismo, po katerem se je Kristan odpovedal mandatu, že spisano in zalepljeno, dobi tudi 10 kron nagrade. J. Kristan je odložil svoj mandat na moj svet, ko katehet najbrže še niti čul ni o najini volitvi za predsednika. Pišete: „J. Kristan je na to pisal pismo sodruhu Grabloviču v Köflach, katerega mu je „maziljeni“ gospod diktiral.“ To je laž, resnično pa je, da sem pismo pisal jaz v imenu Kristanovem, v stanovanju Kristanovem, katerega še nikdar ni prestopil katehet Oswald. Kako bi bil torej pismo narekoval? Ako dokažete svojo trditev, dobite zopet 10 kron. Pomudite se! Vprašajte Kristana!

Vi pišete, da prodam za kozarec vina svoje prepričanje: to sodite najbrže po samem sebi, ker vas bi gotovo spravil kozarec vina v pekel po oglja. Pismo mi je res posodil J. Kristan in jaz sem ga tudi prostovoljno dal gospodu Oswaldu. Za to mi ni dal ni kapljice vina, ne veržinke. Liter piva sva z gospodom Oswaldom pila in veržinko kadila 4. avgusta, ko gospod Grablovic še mojega pisma prejel ni. Pismo od Grablovica sem jaz še le 9. avgusta prejel od Kristana. Častiti kratkoki dopisun, ako mi dokažete, da sem za pismo dobil pivo in smodko, dobite zopet 10 kron nagrade. Od gospoda Gnezda tudi nisem prejel butiljke, kakor vi pišete, pila sva pa kozarec dobrega Hrovata; če se vam sline po njem cedé, si pa te obrišite. Kar se tiče mojega prerokovanja, je nekaj resnice, vendar v tri dele ga nisem delil, kakor ste ga „makrači“ razdelili, mislim pa še vedno, da tukaj ne bo imelo socijal-demokratstvo obstanka, ker laž ima kratke noge. Kdo laže? S tem vprašanjem napadate vi mene in

„klerikalno“ stranko. Počakajte, gospodine! Ker je laž glavni vaš predmet, hočem se tudi jaz tukaj nekoliko dalje pomuditi.

Moja nagrada znaša skupaj 50 kron, katere prejmete takoj od mene, ako dokažete, da ste resnico v „Delavca“ pisali; mislim pa, da tako dobro veste, kakor jaz, da je gola laž. Kdo laže? Da sem se odrekel predsedništvu, bilo je varok: Slišal sem na svoja ušesa, da so nekateri pri ljudeh agitirali, da kdor k društvu pristopi in plačuje po 8 kr. na teden, dobi v bolezni 2 gld. 50 kr. podpore na teden. Po teh zapeljivih besedah jih je več k društvu pristopilo; ko sem pa jaz med Grablovičevim govorom pravila površno pregledal, uvidel sem, da je bolezni v pravih popolnoma izključena. Ravno tako tudi druga pravila nimajo nobenega pomena za Idrijo ali sploh za idrijske delavce. Da bi pa jaz od ljudij denar pobiral in za nepotrebne reči trosil, ali znabiti ž njim še judom mošnjo polnil, je pa zoper mojo voljo, zoper katero nisem, ne delam in ne bom nikoli delal. To je varok, da sem se odpovedal predsedništvu.

Kdo laže? Ko sem blagajnika vprašal, zakaj so agitirali, da bo v bolezni podpore, odgovoril mi je odločno: „Če je lagal Grablovic, naj lažem še jaz, lagaj še ti, naj lažejo še drugi.“ In vendar je Grablovic na pismo odgovoril, da njih blagajna ni bolniška blagajna. Gospod dopisnik, kdo torej laže? „Glasnik“ primerjate lažnjivemu kljuku, — kdo mu je podobnejši, nego „Delavec“, ki ima v enem samem dopisu toliko strupenih in očitnih lažij! Prihodnjič podpišite se s svojim imenom, da vemo, s kom imamo opraviti. Ako resnico pišete, upali si jo bodele že tudi zagovarjati, kakor se je ne boji zagovarjati!

Brumen Lovrenc, c. kr. rudar,
v Idriji št. 97.

Z velecenjenim na uprav. „D. N.“ v principu zadovoljen. 60 let, oženjen. Kraj je merodajen. Da si ga ogleda v najkrajšem času, prosi par zapisanih besed: Poste restante I. I. Rudolfovo 131. 631 1-1

Obdarjena, jako umetna 622 2

lesorezbina dela

okvire za fotografije in slike, zelo okusno izdelane po naročilu s poljubnim listevjem, z grbom ali znaki, ploščke z napisi itd. — vse iz lastne delavnice priporoča

Fr. Stampfel
v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Hiša
na prodaj

še nova, 10 let davka prosta, blizu Sv. Petra v Ljubljani. Prodá se za 10.500 gld.

Več pové lastnik Trškan. 628 3—1

Prečastito duhovščino in slavno občinstvo najuljudneje obveščam, da sem zopet otvoril

krojaški obrt
v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 3

kjer bodem vsprejemal naročila spadajoča v mojo stroko in je vestno, pošteno in natančno izvrševal.

Priporočam se osobito prečast. duhovščini v zdatna naročila na vsakovrstno

duhovniško civilno obleko, talarje itd.

zagotavljajoč točno, ceno postrežbo in uporabo trpežnega, zanesljivega blaga.

Zahvaljujoč se za doslej mi izkazano naklonjenost, prosim, da se mi ista ohrani tudi v bodoče. — Vsa naročila, tudi pismena, naj se naslavljajo na moj naslov v Ljubljano.

J. N. Potočnik,
krojaški mojster.

550 19—3

Dunajska borza.

Dné 9. septembra.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld.	75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	85
Avstrijska zlata renta 4%	123	35
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	15
Ogerska zlata renta 4%	122	35
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	55
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	957	50
Kreditne delnice, 160 gld.	378	—
London vista	119	55
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	60
20 mark	11	72
20 frankov (napoleonador)	9	52 1/2
Italijanski bankovci	44	35
C. kr. cekini	5	64

Dné 7. septembra.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143 gld.	75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188	75
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	30
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139	50
Dunavske vravnave srečke 5%	127	—
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108	25
Posojilo goriškega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	95	75
Zastavna pisma av. osr.-zem.-kred. banke 4%	99	45
Priporočne obveznice državne železnice	225	—
južne železnice 3%	172	65
južne železnice 5%	128	75
dolenjskih železnice 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld.	— kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	142	—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	—
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	—
Salmove srečke, 40 gld.	69	50
St. Genois srečke, 40 gld.	70	—
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Ljubljanske srečke	22	75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158	—
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3435	—
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	427	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103	75
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63	—
Montanska družba avstr. plan.	86	30
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159	—
Papirnih rubljev 100	127	25

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izkrebavanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjurnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarah, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnico.